

18. INTEGRALNI PREVOD DIREKTIVE 86/280/EEC

originalni naslov: Council Directive of 12 June 1986 on limit values and quality objectives for discharges of certain dangerous substances included in List I of the Annex to Directive 76/464/EEC (86/280/EEC)

objavljena: Official Journal OJ L 181, 4.7.1986, str. 16

DIREKTIVA SAVETA od 12. juna 1986. o graničnim vrednostima i ciljevima kvaliteta za ispuštanje određenih opasnih supstanci uključenih u Listu I Aneksa Direktive 76/464/EEC (86/280/EEC)

SAVET EVROPSKE ZAJEDNICE,

imajući u vidu Ugovor o uspostavljanju Evropske ekonomske zajednice a naročito članove 100 i 235,

imajući u vidu Direktivu 76/464/EEC od 4 maja 1976 o zagađivanju uzrokovanom ispuštanjem određenih opasnih materija u akvatičnu sredinu Zajednice ⁽¹⁾, a posebno njene članove 6 i 12,

imajući u vidu predlog Komisije ⁽²⁾,

imajući u vidu mišljenje Evropskog parlamenta ⁽³⁾

imajući u vidu mišljenje Ekonomskog i Socijalnog Odbora ⁽⁴⁾

Obzirom da član 3 Direktive 76/464/EEC radi zaštite akvatične sredine Zajednice od zagađivanja određenim opasnim supstancama, predviđa sistem prethodnih dozvola koje postavljaju emisione standarde za ispuštanja supstanci sa Liste I Aneksa; obzirom da član 6 iste Direktive predviđa da će za te emisione standarde biti postavljene granične vrednosti, kao i ciljevi kvaliteta za akvatičnu sredinu na koju utiču ove supstance;

Obzirom da se od država članica zahteva da primenjuju granične vrednosti, izuzev u slučajevima kada one same uspostave ciljeve kvaliteta;

Obzirom da su opasne materije obuhvaćene ovom Direktivom izabrane uglavnom na osnovu kriterijuma usvojenih u Direktivi 76/464/EEC;

Obzirom da je potrebno, pošto je zagađivanje ispuštanjem ovih supstanci u akvatičnu sredinu uzrokovano velikim brojem industrijskih pogona, utvrditi specifične granične vrednosti prema tipu industrije koja je u pitanju, i ciljeve kvaliteta za akvatičnu sredinu u koju se ove supstance ispuštaju;

Obzirom da je svrha graničnih vrednosti i ciljeva kvaliteta eliminacija zagađivanja raznovrsnih delova akvatične sredine na koje mogu da utiču ispuštanja ovih supstanci;

Obzirom da radi toga ti ciljevi kvaliteta moraju biti utvrđeni ne sa namerom uspostavljanja pravila koja se se tiču zaštite potrošača ili marketinga proizvoda akvatične sredine;

Obzirom da treba ustanoviti poseban postupak monitoringa kako bi se omogućilo državama članicama da dokazuju usaglašenost sa ciljevima kvaliteta;

Obzirom da države članice treba da teže osiguranju da mere preduzete prema ovoj Direktivi ne utiču na povećanje zagađenja zemljišta i vazduha;

Obzirom da države članice treba da, u svrhe efikasne pripreme ove Direktive, pripreme propis za monitoring akvatične sredine pod uticajem ispuštanja supstanci o kojima se govori; obzirom da Direktiva 76/464/EEC nema punomoć da uvede takav monitoring; obzirom da treba primeniti član 235 Ugovora, pošto ovlašćenja potrebna za akciju nisu obezbeđena Ugovorom;

Obzirom da se, u slučaju nekih značajnih izvora zagađivanja ovim supstancama koji nisu obuhvaćeni graničnim vrednostima Zajednice ili nacionalnim emisionim standardima, moraju

⁽¹⁾ OJ Br. L 129, 18.5.1976, str. 23

⁽²⁾ OJ Br. C 70, 18.3.1985, str. 15

⁽³⁾ OJ Br. C 120, 20.5.1986,

⁽⁴⁾ OJ Br. C 188, 29.7.1985, str. 19

osmisлити posebni programi kako bi se eliminisalo zagađenje; obzirom da za to delovanje ni Direktiva 76/464/EEC, ni Ugovor EEC ne obezbeđuju neophodnu punomoć, treba se pozvati na njegov član 235;

Obzirom da podzemna voda može biti isključena iz okvira ove Direktive jer je predmet Direktive 80/68/EEC⁽⁵⁾,

Obzirom da je važno da Komisija, treba da, radi efikasne primene ove Direktive, prosleđuje Savetu, svakih pet godina, uporednu ocenu o njenoj primeni od strane država članica;

Obzirom da će ova Direktiva morati da, na predloge Komisije, bude dopunjavana, u skladu sa razvojem naučnih saznanja koja se pre svega odnose na toksičnost, perzistentnost i akumulativnost supstanci na koje se odnosi, u živim organizmima i sedimentu, ili u slučaju unapređenja najboljih raspoloživih rešenja; obzirom da je zbog toga potrebno, obezbediti dopune ovoj Direktivi, koje se odnose na mere u vezi drugih opasnih materija, te i da se one priključuju sadržaju aneksa,

JE USVOJIO OVU DIREKTIVU:

Član 1

1. Ova Direktiva:

- postavlja, shodno članu 6 (1) Direktive 76/464/EEC, granične vrednosti za emisione standarde za supstance na koje se odnosi član 2 (a) u ispuštanjima iz industrijskih pogona definisanim u članu 2 tačka (e) ove Direktive,
- postavlja, shodno članu 6 (2) Direktive 76/464/EEC, ciljeve kvaliteta za supstance na koje se odnosi član 2 (a) ove Direktive u akvatičnoj sredini,
- postavlja, shodno članu 6 (4) Direktive 76/464/EEC, vremenske rokove za usaglašavanje sa uslovima iz dozvola koje su izdali nadležni organi država članica u slučaju postojećih ispuštanja,
- shodno članu 12 (1) Direktive 76/464/EEC, postavlja referentne metode merenja sadržaja supstanci na koje se odnosi član 2 (a) u ispuštenim otpadnim vodama i u akvatičnoj sredini,
- uspostavlja, shodno članu 6 (3) Direktive 76/464/EEC, proceduru monitoringa,
- zahteva da države članice međusobno sarađuju u slučaju ispuštanja koja utiču na više od jedne države članice,
- zahteva da države članice pripreme programe za sprečavanje ili eliminisanje zagađenja koja proističu iz izvora na koje se odnosi član 5,
- postavlja u Aneksu I set opštih odredbi primenljivih na sve supstance iz člana 2 (a), a koje se posebno odnose na granične vrednosti za emisione standarde (poglavlje A), ciljeve kvaliteta (poglavlje B) i referentne metode merenja (poglavlje C),
- postavlja u Aneksu II set specifičnih odredbi koje dopunjavaju i proširuju sadržaje poglavlja za pojedinačne supstance.

2. Ova Direktiva primenjuje se na vode navedene u članu 1 Direktive 76/464/EEC sa izuzetkom podzemne vode.

Član 2

U namene ove Direktive:

(a) «supstance» su:

one opasne supstance koje pripadaju familijama i grupama supstanci koje se pojavljuju na listi I Aneksa Direktive 76/464/EEC, a koje su utvrđene u Aneksu II ove Direktive;

(b) »granične vrednosti» su:

⁽⁵⁾ OJ Br. L 20, 26.1.1980. str. 43

- vrednosti utvrđene u Aneksu II, u poglavlju A, za supstance na koje se odnosi (a);
- (c) «ciljevi kvaliteta» su:
zahtevi utvrđeni u Aneksu II, u poglavlju B, za supstance na koje se odnosi (a);
- (d) «manipulacija supstancama» je:
bilo koji industrijski proces koji obuhvata proizvodnju, preradu ili upotrebu supstanci na koje se odnosi (a), ili bilo kakav industrijski proces u kome je prisustvo takvih supstanci bitno;
- (e) «industrijski pogon» je:
pogon u kome se manipuliše supstancama na koje se odnosi (a), ili drugim supstancama koje ih sadrže;
- (f) «postojeći pogon» je:
industrijski pogon koji je u radu 12 meseci nakon objavljivanja ove Direktive ili, 12 meseci nakon dana usvajanja bilo koje Direktive koja je njen amandman a odnosi se na pogon gde se ona primenjuje;
- (g) «novi pogon» je:
- industrijski pogon koji je počeo da radi nakon 12 meseci od dana objavljivanja ove Direktive ili nakon 12 meseci od dana usvajanja bilo koje Direktive koja je njen amandman a odnosi se na pogon gde se ona primenjuje;
- postojeći industrijski pogon čiji se kapacitet manipulacije supstancama značajno povećao 12 meseci od dana usvajanja ove Direktive ili 12 meseci od dana objavljivanja bilo koje Direktive koja je njen amandman a odnosi se na pogon gde se ona primenjuje.

Član 3

1. Granične vrednosti, vremenski rokovi u kojima one moraju biti usaglašene i procedura monitoringa ispuštanja postavljeni su u aneksima, u poglavlju A.
2. Granične vrednosti će se primenjivati po pravilu, za tačke gde otpadne vode koje sadrže supstance, na koje se odnosi član 2 (a), napuštaju industrijski pogon.
Ako se smatra potrebnim da se za određene supstance postave druge tačke na kojima će se granične vrednosti primeniti, ove tačke će biti navedene u Aneksu II.
Kada se otpadne vode koje sadrže ove supstance, prečišćavaju izvan industrijskih pogona na postrojenjima za njihovo uklanjanje, države članice mogu dozvoliti da se granične vrednosti primenjuju na mestu gde otpadne vode izlaze iz postrojenja za prečišćavanje.
3. Dozvole na koje se odnosi član 3 Direktive 76/464/EEC moraju sadržati odredbe najmanje toliko stroge koliko su stroge odredbe iz poglavlja A Aneksa ove Direktive, izuzev u slučajevima kada se država članica usaglašava sa članom 6 (3) Direktive 76/464/EEC na osnovu poglavlja B Aneksa ove Direktive. Dozvole će se razmatrati najkasnije svake četvrte godine.
4. Ne zanemarujući obaveze koje proističu iz paragrafa 1, 2 i 3 i odredbi Direktive 76/464/EEC, države članice mogu izdavati dozvole za nove pogone samo ako ovi pogoni primenjuju standarde koji odgovaraju najboljim raspoloživim tehničkim rešenjima ako je to potrebno radi eliminisanja zagađenja u skladu sa članom 2 pomenute Direktive ili za sprečavanje nelojalne konkurencije.
Bez obzira na to koji metod usvoji, država članica će, ukoliko iz tehničkih razloga nameravane mere ne odgovaraju najboljim raspoloživim tehničkim rešenjima, predati Komisiji, pre bilo kakve dozvole, opravdanje za ove razloge.
Komisija će odmah o ovome izvestiti druge države članice i što je moguće pre poslati svim državama članicama izveštaj navodeći svoje mišljenje o derogaciji na koju se odnosi drugi podparagraf. Po potrebi, istovremeno će podneti odgovarajuće predloge Savetu.

5. Referentne metode analiziranja za određivanje prisustva supstanci na koje se odnosi član 2 (a) date su u poglavlju C Aneksa II. Druge metode mogu se koristiti ukoliko su granice detekcije, preciznost i tačnost tih metoda najmanje isto tako dobri kao oni koji su navedeni u poglavlju C Aneksa II.

6. Države članice će težiti da osiguraju da mere preduzete prema ovoj Direktivi ne izazovu povećanje zagađivanja ovim supstancama drugih sredina: zemljišta i vazduha.

Član 4

Države članice biće odgovorne za monitoring akvatične sredine na koju utiču ispuštanja iz industrijskih pogona i drugih izvora značajnih ispuštanja.

U slučaju da ispuštanja utiču na vode više država članica, one će sarađivati u pogledu harmonizacije procedura monitoringa.

Član 5

1. Što se tiče supstanci na koje se odnose specifične odredbe iz Aneksa II, države članice će pripremiti posebne programe da bi sprečile ili eliminisale zagađivanje iz značajnih izvora ovih supstanci (uključujući višestruke i difuzne izvore) koji ne spadaju u izvore ispuštanja za koje važe propisi Zajednice o graničnim vrednostima ili nacionalni emisijski standardi.

2. Programi će obuhvatati najpogodnije mere i postupke za zamenu, izdvajanje i/ili recirkulaciju supstanci na koje se odnosi paragraf 1.

3. Posebni programi se moraju primeniti najkasnije 5 godina od dana usvajanja Direktive koja se odnosi na određenu supstancu.

Član 6

1. Komisija će pripremati uporednu ocenu o primeni ove Direktive u državama članicama, na osnovu informacija dobijenih od njih, shodno članu 13 Direktive 76/464/EEC na njen zahtev, i koje moraju biti podnošene za pojedinačne slučajeve. Ove informacije će, posebno, uključiti:

- detalje dozvola koje postavljaju emisijske standarde za ispuštanja supstanci,
- popis ispuštanja supstanci u vode prema članu 1 (2).
- usaglašenost sa graničnim vrednostima ili sa ciljevima kvaliteta postavljenim u poglavljima A i B Aneksa II,
- rezultate monitoringa, prema članu 4, oblasti akvatične sredine na koju utiču ispuštanja,
- posebne programe eliminisanja na koje se odnosi član 5.

2. Komisija će prosleđivati Savetu komparativnu ocenu na koju se odnosi paragraf 1, svakih pet godina, a prvi put nakon četiri godine od objavljivanja ove Direktive.

3. U slučaju promene naučnih saznanja koja se odnose pre svega na toksičnost, postojanost i akumulativnost supstanci na koje se odnosi član 2 (a) u živim organizmima i sedimentu ili u slučaju unapređenja najboljih raspoloživih rešenja, Komisija će podneti odgovarajuće predloge Savetu sa ciljem pooštavanja, ukoliko je neophodno, graničnih vrednosti i ciljeva kvaliteta ili uspostavljanja novih graničnih vrednosti i dodatnih ciljeva kvaliteta.

Član 7

1. Države članice će usvojiti mere potrebne za usaglašavanje sa ovom Direktivom do 1 januara 1988. O tome će odmah obavestiti Komisiju.

2. Države članice će dostaviti Komisiji tekstove odredbi nacionalnog zakona koje su usvojile u oblasti pokrivenoj ovom Direktivom.

Član 8

Ova Direktiva se upućuje državama članicama.

U Luksemburgu, 12 juna 1986.

Za Savet
Predsednik
P. WINSEMIUS

ANEKS I

OPŠTE ODREDBE

Ovaj Aneks je podeljen na tri poglavlja koja postavljaju opšte odredbe primenljive na sve supstance koje su u pitanju:

- A: granične vrednosti za emisione standarde,
- B: ciljevi kvaliteta,
- C: referentne metode merenja.

Opšte odredbe su proširene u Aneksu II serijom specifičnih odredbi primenljivih na pojedinačne supstance.

POGLAVLJE A

Granične vrednosti, vremenski rokovi za usaglašavanje i procedure za monitoring ispuštanja

1. Granične vrednosti i datumi utvrđeni za njihovo usaglašavanje dati su u Aneksu II, poglavlje A, za različite tipove industrijskih pogona.
2. Količine supstanci koje se ispuštaju izražene su kao količina supstanci proizvedenih, prerađenih ili korišćenih u industrijskom pogonu tokom istog perioda ili, u skladu sa članom 6 (1) Direktive 76/464/EEC, kao neka druga parametarska karakteristika te aktivnosti.
3. Granične vrednosti za industrijske pogone koji ispuštaju supstance na koje se odnosi član 2 (a) i koje nisu pomenute u poglavlju A Aneksa II, Savet će odrediti, po potrebi, kasnije. Do tada, države članice će, nezavisno, uspostaviti u skladu sa Direktivom 76/464/EEC, emisione standarde za ispuštanje tih supstanci. Ti standardi moraju uzeti u obzir najbolja raspoloživa tehnička rešenja i ne smeju biti manje strogi od najbliže uporedive granične vrednosti ostavljene u poglavlju A Aneksa II.
Ovaj paragraf će se primenjivati i ako industrijski pogon obavlja aktivnosti za koje nisu utvrđene granične vrednosti prema poglavlju A Aneksa II, a koji bi mogao biti izvor ispuštanja supstanci na koje se odnosi član 2 (a).
4. Granične vrednosti izražene kao koncentracije koje, u principu, ne smeju biti premašene, date su u Aneksu II poglavlja A, zavisno od industrijskih pogona na koje se odnose. Ni u kom slučaju, granične vrednosti izražene kao maksimalne koncentracije, kad nisu jedine primenljive vrednosti, ne smeju biti veće od graničnih vrednosti izraženih preko težine podeljene sa zahtevima za vodom po parametru karakterističnom za aktivnosti koja uzrokuje zagađivanje. Međutim, pošto koncentracije ovih supstanci u efluentima zavise od količine upotrebene vode, koja varira zavisno od različitih procesa i pogona, granične vrednosti izražene kao težina supstanci koja se ispušta u odnosu na parametarsku karakteristiku aktivnosti date u poglavlju A Aneksa II, moraju biti usaglašene za sve slučajeve.
5. Mora biti ustanovljena procedura monitoringa radi provere da li su ispuštanja supstanci na koje se odnosi član 2 (a), usaglašena sa emisionim standardima.
Ova procedura mora obezbediti uzorkovanje i analiziranje uzoraka i merenje protoka ispuštanja i količine supstance kojom se rukuje ili, gde je pogodno, merenje parametarskih karakteristika aktivnosti koja uzrokuje zagađivanje kako je navedeno u Aneksu II, poglavlje A.
Posebno, ako je nemoguće odrediti količinu supstance kojom se rukuje, procedura monitoringa mora biti bazirana na količini supstance koja može biti korišćena kao funkcija proizvodnog kapaciteta na kojoj se bazira dozvola.
6. Mora se uzeti reprezentativan uzorak ispuštanja za period od 24 časa. Količina supstance koja se ispušta tokom jednog meseca mora se izračunati na bazi dnevnih količina ispuštenih supstanci.

U Aneksu II je moguće za ispuštanja nekih supstanci uspostaviti kvantitativni prag, ispod koga države članice mogu primeniti uprošćenu proceduru monitoringa.

7. Uzorkovanje i merenje protoka dati u paragrafu 5 vršiće se, po pravilu na mestima primene graničnih vrednosti datih u članu 3 (2).

Međutim, ako je neophodno osigurati da se merenja usaglase sa zahtevima poglavlja C aneksa, država članica može dozvoliti da se uzorkovanje i merenje protoka vrše na drugom mestu pre mesta gde se granične vrednosti primenjuju, ako:

- su sve vode koje se ispuštaju iz pogona koje mogu biti zagađene supstancama u pitanju, uzete u obzir ovim merenjima,
- redovne provere pokazuju da su merenja potpuno reprezentativna za ispuštene količine na mestima primene graničnih vrednosti, ili su uvek veće.

POGLAVLJE B

Ciljevi kvaliteta, vremenski rokovi i procedura za monitoring

1. Za one države članice koje se odluče za izuzeće prema članu 6 (3) Direktive 76/464/EEC, emisijski standardi koje moraju uspostaviti i primeniti, prema članu 5 te Direktive, biće utvrđeni tako da je odgovarajući cilj ili su odgovarajući ciljevi kvaliteta, od onih utvrđenih prema narednim paragrafima 2 i 3, usaglašeni u oblasti pod uticajem ispuštanja supstanci na koje se odnosi član 2 (a). Nadležni organ će, za svaki pojedinačni slučaj odrediti oblast pod uticajem i odabraće, od ciljeva kvaliteta utvrđenih prema narednim paragrafima 2 i 3, cilj ili ciljeve za koje se smatra da su odgovarajući, imajući na umu namenjenu upotrebu oblasti pod uticajem, uzimajući u obzir činjenicu da je svrha ove Direktive da eliminiše zagađivanje u celini.
2. U pogledu eliminisanja zagađivanja, kako je definisano Direktivom 76/464/EEC, i prema članu 2 te Direktive, ciljevi kvaliteta i datumi utvrđeni za njihovo usaglašavanje, dati su u poglavlju B Aneksa II.
3. Ukoliko nije drugačije utvrđeno u poglavlju B Aneksa II, sve koncentracije navedene kao ciljevi kvaliteta odnose se na aritmetičku sredinu rezultata dobijenih tokom jedne godine.
4. Ako se više od jednog cilja kvaliteta primenjuje na vode u jednoj oblasti, kvalitet vode mora biti takav da se usaglasi sa svim ciljevima kvaliteta.
5. Za svaku dozvolu izdatu prema ovoj Direktivi, nadležni organ će utvrditi detaljna pravila, proceduru monitoringa i datume za osiguranje usaglašenosti sa ciljem ili ciljevima kvaliteta koji su u pitanju.
6. U skladu sa članom 6 (3) Direktive 76/464/EEC, država članica će, za svaki izabran i primenjen cilj kvaliteta izvestiti Komisiju o:
 - tačkama ispusta i načinima ispuštanja,
 - oblasti u kojoj se cilj kvaliteta primenjuje,
 - lokaciji mesta uzorkovanja,
 - učestalosti uzorkovanja,
 - metodama uzorkovanja i merenja,
 - dobijenim rezultatima.
7. Uzorci moraju biti uzeti na mestu dovoljno blizu tački ispuštanja kako bi predstavljali kvalitet akvatične sredine oblasti na koju utiču ispuštanja, a učestalost uzorkovanja mora biti dovoljna da pokaže bilo kakve promene u akvatičnoj sredini, imajući u vidu posebno prirodne varijacije u hidrogeološkim uslovima.

POGLAVLJE C
Referentne metode merenja i granice detekcije

1. Odredbe date u Direktivi Saveta 79/869/EEC od 9 oktobra 1979 koje se odnose na metode merenja i učestalost uzorkovanja i analiziranja površinskih voda namenjenih za zahvatanje za vodu za piće u državama članicama ⁽⁶⁾ primenjivaće se u namene ove Direktive.
2. Referentne metode merenja koje se koriste za određivanje koncentracija supstanci koje su u pitanju i granice detekcije za životnu sredinu koja je u pitanju, postavljene su u poglavlju C Aneksa II.
3. Granice detekcije, tačnost i preciznost metoda utvrđene su za svaku supstancu u poglavlju C Aneksa II.
4. Merenja protoka efluenata moraju se vršiti sa tačnošću od $\pm 20\%$.

⁽⁶⁾ OJ No L 271, 29.10.1979, str. 44

ANEKS II
SPECIFIČNE ODREDBE

1. Odnose se na ugljentetrahlorid.
2. Odnose se na DDT.
3. Odnose se na pentahlorfenol.

Numeracija supstanci navedenih u ovom Aneksu odgovara listi od 129 supstanci koje su sadržane u saopštenju Komisije Savetu od 22 juna 1982 ⁽¹⁾.

Ako se neke supstance koje treba uključiti u budućnosti u ovaj Aneks ne nalaze u pomenutoj listi, biće numerisane hronološkim redom počev od broja 130.

⁽¹⁾ OJ No C 176, 14.7.1982, str. 3

I Specifične odredbe koje se odnose na ugljentetrahlorid (No 13) ⁽¹⁾
CAS No 56-23-5⁽²⁾

⁽¹⁾ Član 5 primenjuje se posebno na korišćenje ugljentetrahlorida u industrijskim perionicama.

⁽²⁾ CAS (Chemical Abstract Service) broj.

Poglavlje A (13): Granične vrednosti za emisione standarde

Vrsta industrijskog pogona ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Tip prosečne vrednosti	Granične vredn. izražene kao ⁽³⁾		Rok za usaglašavanje
		težina	koncentracija	
1. Proizvodnja ugljotetrahlorida perhlorinacijom	Mesečna	a) proces sa pranjem: 40 g CCl ₄ /t ukupnog proizvodnog kapaciteta CCl ₄ i perhloretilena	1,5 mg/l	1.1.1988
	Dnevna	b) proces bez pranja: 2,5 g/t a) proces sa pranjem: 80 g/t b) proces bez pranja: 5 g/t	1,5 mg/l 3 mg/l 3 mg/l	
2. Proizvodnja hlorometana hlorinacijom metana (uz visoko-pritisnu elektrolitičku generaciju hlora) i iz metanola	Mesečna	10 g CCl ₄ /t ukupnog proizvodnog kapaciteta hlorometana	1,5 mg/l	1.1.1988
	Dnevna	20 g/t	3 mg/l	
3. Proizvodnja hloroflourougljenika ⁽⁴⁾	Mesečna	-	-	-
	Dnevna	-	-	-

⁽¹⁾ Od industrijskih pogona na koje se odnosi poglavlje A, tačka 3, Aneksa I, posebno se ukazuje na pogone koji koriste ugljentetrahlorid kao rastvarač.

⁽²⁾ Uprošćeni monitoring može se uvesti ako godišnje ispuštanje ne prelazi 30 kg.

⁽³⁾ Obzirom na isparljivost ugljentetrahlorida i radi usaglašavanja sa članom 3(6), ako se primenjuje proces sa mešanjem na otvorenom efluenata koji sadrže ugljentetrahlorid, zahtevaće se od država članica da usaglase granične vrednosti uzvodno od tog pogona; one će osigurati da se sve vode koje mogu biti zagađene uzmu u potpunosti u obzir.

⁽⁴⁾ Sada nije moguće usvojiti granične vrednosti za ovaj sektor. Savet će usvojiti te granične vrednosti kasnije, delujući na predlog Komisije.

Poglavlje B (13): Ciljevi kvaliteta ⁽¹⁾

Sredina	Cilj kvaliteta	Jedinica mere	Rok usaglašavanja
Površinske vode Estuarske vode Priobalne vode koje nisu estuarske Teritorijalne vode	12	µg/l CCl ₄	1.1.1988

⁽¹⁾ Ne zanemarujući član 6(3) Direktive 76/464/EEC, ako nema pojave bilo kakvog problema u ispunjavanju i stalnom održavanju navedenog cilja kvaliteta, može se uvesti uprošćena procedura monitoringa.

Poglavlje C (13) Referentne metode merenja

- Referentna metoda merenja koja se koristi za određivanje prisustva ugljentetrahlorida u efluentima i vodi je gasna hromatografija.
Osetljivi detektor mora se koristiti kada su koncentracije ispod 0,5 mg/l i u tom slučaju granica određivanja ⁽¹⁾ je 0,1 µg/l. Za koncentracije više od 0,5 mg/l, granica određivanja ⁽¹⁾ od 0,1 mg/l je prihvatljiva.
- Tačnost i preciznost metode mora biti ±50% pri koncentraciji koja predstavlja dvostruku vrednost granice određivanja ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ «Granica određivanja» ^xg date supstance je najmanja količina, koja se kvantitativno može odrediti u uzorku na osnovu date radne metode, koja pak može biti različita od nule.

II Specifične odredbe koje se odnose na DDT (No 46) ⁽¹⁾⁽²⁾
CAS No 50-29-3 ⁽³⁾

Napomena: Koncentracija DDT u vodenoj sredini, sedimentu i/ili mekušcima i/ili školjkama i/ili ribama ne sme značajno da se povećava sa vremenom.

⁽¹⁾ Suma izomera 1,1,1-trihloro-2,2 bi (*p*-hlorofenil) etan;

1,1,1-trihloro-2 (*o*-hlorofenil) -2-(*p*-hlorofenil) etan;

1,1,1-dihloro-2,2 bi (*p*-hlorofenil) etilen; i

1,1,1-dihloro-2,2 bi (*p*-hlorofenil) etan.

⁽²⁾ Član 5 se primenjuje na DDT ako su identifikovani izvori koji nisu pomenuti u ovom Aneksu.

⁽³⁾ CAS (Chemical Abstract Service) broj.

Poglavlje A (46): Granične vrednosti emisionih standarda ⁽¹⁾⁽²⁾

Tip industrijskog pogona ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Tip prosečne vrednosti	Granična vrednost izražena kao		Rok usaglašavanja
		g/t materije koja se proizvodi ili koristi	mg/l ispuštene vode	
Proizvodnja DDT sa formulacijom	Mesečna	8	0,7	1.1.1988
	Dnevna	16	1,3	1.1.1988
DDT na istom	Mesečna	4	0,2	1.1.1991

mestu	Dnevna	8	0,4	1.1.1991
-------	--------	---	-----	----------

⁽¹⁾ Što se tiče novih pogona, najbolja raspoloživa rešenja već moraju omogućiti, za DDT, emisije standarde niže od 1g/t proizvedene supstance.

⁽²⁾ Na bazi iskustava stečenih primenom ove Direktive, Komisija će predložiti Savetu, saglasno članu 6 (3) ove Direktive, u pogodnom trenutku, predloge sa ciljem utvrđivanja strožijih graničnih vrednosti koje će se primenjivati od 1994.

⁽³⁾ Od industrijskih pogona na koje se odnosi poglavlje A, tačka 3, Aneksa I, posebno se ukazuje na pogone koji formulišu DDT izvan mesta proizvodnje i na industriju proizvodnje dikofola.

⁽⁴⁾ Uprošćena procedura monitoringa može se primeniti ako je godišnje ispuštanje manje od 1 kg.

Poglavlje B (46): Ciljevi kvaliteta

Sredina	Cilj kvaliteta	Jedinica mere	Rok usaglašavanja
Površinske vode Estuarske vode Priobalne vode koje nisu estuarske Teritorijalne morske vode	10 za izomer para-para DDT 25 za ukupni DDT	µg/l	1.1.1988

Poglavlje C (46): Referentna metoda merenja

1. Referentna metoda merenja koja se koristi za određivanje DDT u efluentima i akvatičnoj sredini je gasna hromatografija sa detektorom sa zahvatom elektorna nakon ekstrakcije pomoću odgovarajućeg rastvarača. Granica određivanja ⁽¹⁾ za ukupni DDT je približno 4 µg/l za akvatičnu sredinu i 1 µg/l za efluente, zavisno od broja drugih supstanci prisutnih u uzorku.
2. Referentna metoda koja se koristi za određivanje DDT u sedimentu i organizmima je gasna hromatografija sa detektorom sa zahvatom elektorna nakon odgovarajuće pripreme uzorka. Granica određivanja ⁽¹⁾ je 1 µg/l.
3. Tačnost i preciznost metode mora biti ±50% pri koncentraciji koja predstavlja dvostruku vrednost granice određivanja ⁽¹⁾.

(1) «Granica određivanja»^x g date supstance je najmanja količina, koja se kvantitativno može odrediti u uzorku na osnovu date radne metode, koja se pak može razlikovati od nule.

III Specifične odredbe koje se odnose na pentahlorfenol (No 102)⁽¹⁾⁽²⁾ CAS No 87-86-5 ⁽³⁾

Napomena: Koncentracija PCP u sedimentu i/ili mekušcima i/ili školjkama i/ili ribama ne sme značajno da se povećava sa vremenom.

⁽¹⁾ Hemijsko jedinjenje 2,3,4,5,6-pentahlor-1-hidroksibenzol i njegove soli.

⁽²⁾ Član 5 primenjuje se na pentahlorfenol, a posebno za njegovu upotrebu u tretiranju drveta.

⁽³⁾ CAS (Chemical Abstract Service) broj

Poglavlje A (102): Granične vrednosti za emisije standarde

Tip industrijskog	Tip prosečne	Granične vrednosti izražene kao	Rok usaglašavanja
-------------------	--------------	---------------------------------	-------------------

pogona ⁽¹⁾ ⁽²⁾	vrednosti	g/t proizvodnja/ kapaciteta korišćenja	mg/l ispuštene vode	
Proizvodnja natrijum pentahlorfenata	Mesečno	25	1	1.1.1988
hidrolizom heksahlorbenzola	Dnevno	50	2	1.1.1988

⁽¹⁾ Od industrijskih pogona na koje se odnosi poglavlje A, tačka 3, Aneksa I, posebno se ukazuje na pogone koji proizvode natrijum pentahlorfenat saponifikacijom i pogone koji proizvode pentahlorfenol hlorinacijom.

⁽²⁾ Uprošćena procedura monitoringa može se primeniti ako je godišnje ispuštanje manje od 3 kg.

Poglavljje B (102): Ciljevi kvaliteta

Sredina	Cilj kvaliteta	Jedinica mere	Rok usaglašavanja
Površinske vode Estuarske vode Priobalne vode koje nisu estuarske Teritorijalne vode	2	µg/l	1.1.1988

Poglavljje C (102): Referentna metoda merenja

1. Referentna metoda merenja koja se koristi za određivanje pentahlorfenola u efluentima i akvatičnoj sredini je gasna hromatografija sa detektorom sa zahvatom elektrona nakon ekstrakcije pomoću odgovarajućeg rastvarača. Granica određivanja ⁽¹⁾ je 2 µg/l za efluente i 0,1 µg/l za akvatičnu sredinu.
2. Referentna metoda koja se koristi za određivanje pentahlorfenola u sedimentu i organizmima je gasna hromatografija sa detektorom sa zahvatom elektrona nakon odgovarajuće pripreme uzorka. Granica određivanja ⁽¹⁾ je 1 µg/l.
3. Tačnost i preciznost metode mora biti ±50% pri koncentraciji koja predstavlja dvostruku vrednost granice određivanja ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ «Granica određivanja» ^xg date supstance je najmanja količina, koja se kvantitativno može odrediti u uzorku na osnovu date radne metode, koja je pak različita od nule.